

704

USTAWA

z dnia 30 czerwca 2000 r.

o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa warunki dopuszczalności, zasady udzielania oraz nadzorowania pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do udzielenia pomocy, w wyniku której przedsiębiorca otrzyma pomoc, której wartość, łącznie z udzieloną pomocą w ciągu kolejnych trzech lat poprzedzających dzień tego udzielenia, przekracza kwotę będącą równowartością 100 tys. EURO.

2. W przypadku gdy wartość otrzymanej pomocy, o której mowa w ust. 1, nie przekracza kwoty będącej równowartością 100 tys. EURO, stosuje się przepisy art. 1—4, art. 35, 36, 37 ust. 1, 4, art. 38.

3. W przypadku korzystania z pomocy na podstawie różnych tytułów, kwot pomocy spełniających warunek z ust. 2 nie sumuje się.

4. Przepisy ustawy stosuje się do pomocy eksportowej i sektorowej, niezależnie od jej wielkości.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do pomocy udzielanej:

- 1) w zakresie tworzenia i rozbudowy infrastruktury technicznej, pod warunkiem że nie jest przeznaczona dla określonego przedsiębiorcy,
- 2) w celu zrekompensowania kosztów utrzymywania mocy produkcyjnych i remontowych niezbędnych na potrzeby obrony Państwa,
- 3) w rolnictwie, łowiectwie, leśnictwie, rybołówstwie i rybactwie, z wyjątkiem przepisów art. 1—4, art. 35, 36, 37 ust. 1, 4, art. 38.

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „pomocą” — należy przez to rozumieć przysporzenie, bezpośrednio lub pośrednio, przez organy udzielające pomocy korzyści finansowych określonym przedsiębiorcom, w następstwie którego uprzywilejowuje się ich w stosunku do konkurentów, przede wszystkim w drodze dokonywania na

rzecz lub za tych przedsiębiorców wydatków ze środków publicznych lub pomniejszenia świadczeń należnych od nich na rzecz sektora finansów publicznych na podstawie odrębnych ustaw lub innego tytułu prawnego, w szczególności w formie:

- a) dotacji oraz ulg podatkowych,
 - b) dokapitalizowania przedsiębiorców w sytuacjach lub na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych, jakie stosują prywatni inwestorzy w gospodarce rynkowej,
 - c) pożyczek lub kredytów udzielanych przedsiębiorcom na warunkach korzystniejszych od oferowanych im na rynku,
 - d) poręczeń lub gwarancji udzielanych za zobowiązania przedsiębiorców na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
 - e) zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego lub poboru podatku, odroczenia, rozłożenia na raty podatku lub zaległości podatkowej oraz umorzenia zaległości podatkowej,
 - f) umarzania, odraczania lub rozkładania na raty innych niż określone w pkt 1 lit. e) należnych od przedsiębiorcy świadczeń pieniężnych stanowiących środki publiczne w rozumieniu przepisów art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136 i Nr 48, poz. 550) oraz odstąpienia od ich ustalania lub poboru,
 - g) zbycia lub oddania do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków — na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- 2) dniu udzielenia pomocy — należy przez to rozumieć dzień przysporzenia, o którym mowa w pkt 1,
 - 3) pomocy eksportowej — należy przez to rozumieć wszelką pomoc:
 - a) uzależnioną bezpośrednio od wielkości eksportu lub
 - b) przeznaczoną na tworzenie sieci dystrybucyjnych działających za granicą lub ich funkcjono-

- wanie lub na bieżące wydatki związane z działalnością eksportową
- z wyłączeniem pokrywania kosztów udziału w targach, badań studialnych lub usług konsultacyjnych potrzebnych dla wypromowania nowego produktu lub istniejącego produktu na nowych rynkach,
- 4) pomocy regionalnej — należy przez to rozumieć pomoc, której podstawowym warunkiem udzielenia jest prowadzenie działalności gospodarczej na oznaczonym obszarze,
- 5) pomocy sektorowej — należy przez to rozumieć pomoc, której podstawowym warunkiem udzielenia jest przynależność przedsiębiorcy do określonej grupy wyodrębnionej w oparciu o kryterium przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej,
- 6) pomocy horyzontalnej — należy przez to rozumieć pomoc, której warunki udzielenia nie są związane z prowadzeniem działalności ani na oznaczonym obszarze, ani w oznaczonym sektorze,
- 7) organach udzielających pomocy — należy przez to rozumieć organy i instytucje, w tym przedsiębiorcę publicznego, które podejmują decyzje lub udzielają pomocy w innej formie prawnej,
- 8) wielkości pomocy — należy przez to rozumieć kwotę pomocy lub intensywność pomocy mierzoną stosunkiem kwoty pomocy do nakładów inwestycyjnych w ramach projektu objętego pomocą,
- 9) środkach publicznych — należy przez to rozumieć środki, o których mowa w art. 3 ustawy o finansach publicznych, a ponadto środki Skarbu Państwa powierzone przedsiębiorcy w celu udzielania pomocy,
- 10) monitorowaniu pomocy — należy przez to rozumieć zbieranie, rejestrowanie oraz przetwarzanie informacji o udzielonej pomocy, a w szczególności o jej rodzajach, formach oraz wielkości,
- 11) decyzji — należy przez to rozumieć decyzję administracyjną oraz inne akty z zakresu administracji publicznej, w tym objęte sądową kontrolą sprawowaną przez Naczelnego Sąd Administracyjny,
- 12) opinii organu nadzorującego — należy przez to rozumieć stwierdzenie zgodności lub niezgodności aktów prawnych, decyzji, umów lub ich projektów z niniejszą ustawą oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 13) pracach badawczo-rozwojowych — należy przez to rozumieć:
- a) badania podstawowe obejmujące działalność badawczą — eksperymentalną lub teoretyczną podejmowaną w celu zdobycia nowej wiedzy o zjawiskach i faktach, nie ukierunkowaną na bezpośrednie zastosowanie w praktyce,
- b) badania przemysłowe obejmujące planowe badania mające na celu pozyskanie nowej wiedzy, która może być bezpośrednio przydatna do opracowywania nowych albo znaczącego udoskonalenia istniejących produktów, procesów lub usług,
- c) badania przedkonkurencyjne obejmujące przekształcenie wyników badań przemysłowych na plany, założenia lub projekty nowych, zmodyfikowanych lub udoskonalonych produktów, włączając w to wykonanie prototypu nieprzydatnego komercyjnie,
- 14) przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 ust. 2—3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178),
- 15) przedsiębiorcy publicznym — należy przez to rozumieć:
- a) przedsiębiorstwo państwowe, jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, przedsiębiorstwo komunalne w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), jednoosobową spółkę jednostek samorządu terytorialnego,
- b) spółkę akcyjną albo spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do których Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub przedsiębiorcy, o których mowa w lit. a), są podmiotami dominującymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270 i Nr 60, poz. 702 i 703),
- c) innego przedsiębiorcę z udziałem mienia państwowego lub mienia jednostek samorządu terytorialnego,
- 16) małym przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 54 ustawy — Prawo działalności gospodarczej,
- 17) średnim przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 55 ustawy — Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 2

Ogólne warunki dopuszczalności pomocy

Art. 5. 1. Udzielanie pomocy jest niedopuszczalne, chyba że pomoc ta jest udzielana zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej ustawie oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych regulujących udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, w szczególności Układzie Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, sporządzonym w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 11, poz. 38, z 1995 r. Nr 63, poz. 324, z 1997 r. Nr 104, poz. 662 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 288 i Nr 57, poz. 616).

2. Przepis ust. 1 stosuje się do wszelkich działań organów udzielających pomocy przedsiębiorcom publicznym, w wyniku których nastąpiło dofinansowanie przez te organy tych przedsiębiorców na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których dofinansowanie przedsiębiorców publicznych, o którym mowa w ust. 2, uznane będzie za pomoc. Rozporządzenie określi w szczególności przypadki, w których nabywanie akcji, udziałów lub udzielanie poręczeń albo gwarancji przedsiębiorcom publicznym przez Skarb Państwa lub organy jednostek samorządu terytorialnego uznawane będzie za pomoc publiczną w rozumieniu ustawy.

Art. 6. 1. Dopuszczalna jest pomoc:

- 1) udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- 2) o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów, pod warunkiem że jest ona przyznana bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów.

2. Dopuszczalna może być również pomoc:

- 1) udzielana w celu:
 - a) likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
 - b) wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
 - c) promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- 2) stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu jego udziału w realizacji zadań publicznych, w tym w szczególności wyrównanie:
 - a) strat wynikających ze stosowania prawnie ustalonego poziomu cen lub opłat za towary lub usługi, o ile przy jej udzielaniu nie preferuje się towarów lub usług z uwagi na ich pochodzenie,
 - b) podwyższonych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, związanych z rehabilitacją i zatrudnianiem osób niepełnosprawnych.

Art. 7. 1. Pomoc, która może istotnie ograniczyć lub zniekształcić konkurencję, a także uniemożliwić lub istotnie utrudnić powstanie konkurencji, jest niedopuszczalna, z wyjątkiem przypadków, gdy takie ograniczenie, zniekształcenie, uniemożliwienie lub istotne utrudnienie powstania konkurencji będzie ograniczone w czasie, a pomoc ta jest instrumentem polityki regionalnej wobec obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1, lub dotyczy przedsiębiorstw wymagających restrukturyzacji, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Przy ocenie przypadków, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić wielkość i częstotliwość pomocy uzyskanej przez przedsiębiorców z różnych tytułów.

Art. 8. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4 pomoc może być udzielana jedynie w celu wspierania nowych inwestycji lub tworzenia nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją.

2. Nowymi inwestycjami, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) inwestycje w środki trwałe związane z utworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozbudową lub zaku-

pem istniejącego już przedsiębiorstwa, jak również rozpoczęciem w istniejącym przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego,

- 2) inwestycje w wartości niematerialne i prawne poprzez uzyskanie patentów, zakup licencji oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania.

3. Tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją oznacza przyrost netto miejsc pracy w określonym przedziale czasu w danym przedsiębiorstwie po dokonaniu inwestycji.

4. Pomoc nie związana z nowymi inwestycjami lub tworzeniem nowych miejsc pracy jest niedopuszczalna, chyba że jest to pomoc:

- 1) doraźna,
- 2) restrukturyzacyjna,
- 3) dla małych i średnich przedsiębiorców w formie poręczeń spłaty kredytów przeznaczonych na zakup materiałów i surowców do produkcji,
- 4) dotycząca obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1,
- 5) o której mowa w art. 6, z wyłączeniem ust. 2 pkt 1 lit. b),
- 6) na szkolenia dla potrzeb określonych przedsiębiorców, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 9.

5. Warunkiem pomocy, o której mowa w ust. 4, jest jej ograniczenie w czasie oraz stopniowe zmniejszanie jej wielkości. Warunek ten nie ma zastosowania do pomocy stanowiącej rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu jego udziału w realizacji zadań publicznych.

Art. 9. Pomoc może być udzielana pod warunkiem, że zarazem:

- 1) stanowi, w przypadkach inwestowania lub tworzenia nowych miejsc pracy, uzupełnienie środków innych niż środki publiczne, angażowanych przez przedsiębiorców,
- 2) jej wielkość, czas trwania oraz zakres są proporcjonalne do rangi rozwiązywanego problemu, przy czym jest ona udzielana w częściach, o ile nie stoi to w sprzeczności z zasadą, o której mowa w pkt 4,
- 3) przynosi korzyści społeczne — po uwzględnieniu kosztów związanych z jej udzieleniem — większe niż korzyści możliwe do osiągnięcia bez jej udzielenia, przy uwzględnieniu związanych z tym kosztów,
- 4) służy wspieraniu projektów w stopniu, zakresie oraz czasie trwania niezbędnym i wystarczającym do osiągnięcia celu pomocy,
- 5) charakteryzuje się przejrzystością ułatwiającą nadzorowanie, o którym mowa w art. 23.

Art. 10. 1. Organy udzielające pomocy opracowują programy udzielania pomocy.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) cel udzielenia pomocy, a w przypadku wielości celów określenie:
 - a) ich wewnętrznej zgodności oraz przyjętych priorytetów,
 - b) reguł, na podstawie których wskazuje się cele, z których realizacji zrezygnowano lub których realizację ograniczono dla osiągnięcia celów wybranych ostatecznie, a które posłużą przy ocenie alternatywnych kosztów udzielenia pomocy,
- 2) analizę możliwości udzielenia pomocy w oparciu o prawdopodobne warunki realizacji programu oraz ich ocenę w oparciu o przyjęte kryteria, w szczególności z punktu widzenia ich skuteczności, efektywności oraz czasu realizacji,
- 3) sposób monitorowania efektów udzielonej pomocy,
- 4) sposób dokonywania oceny udzielonej pomocy oraz uwzględniania jej wyniku w toku dalszych działań,
- 5) ocenę zgodności programu z innymi opracowywanymi lub wdrażanymi programami.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi sposób i zakres ogłaszania o przystąpieniu do opracowania programów udzielania pomocy oraz ich publikowania z możliwością zróżnicowania form ogłoszeń i publikacji ze względu na zakres i adresatów tych programów.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi przypadki zwolnienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności formy pomocy, jej wartość oraz adresatów.

Art. 11. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi sposób przeliczania wielkości pomocy udzielanej w różnych formach, w tym wymienionych w art. 4 pkt 1, na równą jej wartość dotacji, w sposób zapewniający porównywalność wartości pomocy udzielanej w różnych formach.

Rozdział 3

Pomoc regionalna

Art. 12. 1. Dopuszczalna jest pomoc konieczna dla pobudzenia długookresowego rozwoju obszarów charakteryzujących się poziomem produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca niższym niż 75% średniego poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości, mierzonego jako średnia za okres ostatnich trzech lat, z zastrzeżeniem art. 45.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana, jeżeli zarazem:

- 1) stanowi element polityki regionalnej,
- 2) jest zróżnicowana co do form, wielkości oraz okresu stosowania w zależności od rodzaju i skali problemów występujących na danym obszarze,
- 3) nie przekracza dopuszczalnych maksymalnych wielkości pomocy wyrażonych w kategoriach kosztów

inwestycji lub utworzonych nowych miejsc pracy,

- 4) uwzględnia przewidywany lub faktyczny udział poszczególnych sektorów gospodarczych w przyznawanej pomocy.

Art. 13. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi obszary, o których mowa w art. 12 ust. 1, maksymalne wielkości pomocy dla tych obszarów oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy, biorąc pod uwagę poziom bezrobocia, zmiany w jego skali i strukturze, poziom produktu krajowego brutto, gęstość zaludnienia, uwarunkowania demograficzne, migrację, strukturę działalności gospodarczej, a w szczególności udział sektorów wymagających restrukturyzacji, stan infrastruktury oraz poziom inwestycji, określi także rodzaje kosztów niezbędnych do obliczania wielkości pomocy.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć maksymalne wielkości pomocy, o których mowa w ust. 1, dla małych i średnich przedsiębiorców, odpowiednio różnicując te wielkości w zależności od obszaru, na którym pomoc jest udzielana.

Rozdział 4

Pomoc sektorowa

Art. 14. 1. Pomoc sektorowa jest dopuszczalna, jeżeli:

- 1) przyspiesza niezbędne zmiany lub rozwój określonych sektorów,
- 2) przywraca długookresowe funkcjonowanie określonych sektorów,
- 3) łagodzi społeczne i gospodarcze koszty zmian w określonych sektorach w oznaczonym okresie.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa sektory, w których może być stosowana pomoc sektorowa, szczegółowe warunki jej dopuszczalności, maksymalne wielkości, uwzględniając konieczność restrukturyzacji, w szczególności nadwyżkę mocy produkcyjnych, przerost zatrudnienia, spadek popytu, a także określa obowiązki związane z monitorowaniem.

Art. 15. 1. Dopuszczalna jest pomoc mająca na celu przyspieszenie rozwoju nowych dziedzin działalności gospodarczej, wzrost poziomu nowoczesności, jakości lub obniżenie kosztów produkcji w sektorach, w szczególności gdy wspiera prace badawczo-rozwojowe.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, nie wspierająca prac badawczo-rozwojowych udzielana jest w formie pożyczek, kredytów, poręczeń lub gwarancji.

Rozdział 5

Pomoc horyzontalna

Art. 16. 1. Dopuszczalna jest pomoc horyzontalna, wspierająca:

- 1) restrukturyzację przedsiębiorstw,
- 2) prace badawczo-rozwojowe,

- 3) utrzymanie poziomu zatrudnienia lub tworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach,
- 4) rozwój małych i średnich przedsiębiorców,
- 5) działania przedsiębiorcy w zakresie ochrony środowiska,
- 6) inwestycje energooszczędne w przedsiębiorstwach,
- 7) rozwój infrastruktury technicznej przeznaczonej dla określonych przedsiębiorców,
- 8) rehabilitację i zatrudnianie osób niepełnosprawnych,
- 9) szkolenia dla potrzeb określonych przedsiębiorców bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw.

2. Wielkość pomocy uzyskanej przez przedsiębiorców z tytułów, o których mowa w ust. 1, sumuje się z łączną kwotą pomocy otrzymanej przez tych przedsiębiorców z różnych tytułów.

3. Wielkości pomocy wspierającej inwestycje w prace badawczo-rozwojowe dokonywane przez małych i średnich przedsiębiorców nie wlicza się do łącznej kwoty otrzymanej przez nich pomocy.

Art. 17. 1. Pomoc konieczna dla umożliwienia długookresowego rozwoju przedsiębiorstw wymagających restrukturyzacji dotyczy przedsiębiorców, których przedsiębiorstwa tracą zdolność do konkutowania na rynku, co wyraża się w szczególności zmniejszeniem obrotów, nadmierną zdolnością produkcyjną, wzrostem zapasów, spadkiem zyskowności lub ponoszeniem strat, jak również wzrostem zadłużenia i brakiem możliwości uzyskania bankowych kredytów, poręczeń lub gwarancji.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, udzielana jest jako pomoc doraźna lub restrukturyzacyjna.

3. Pomocą doraźną jest pomoc, która zarazem:

- 1) jest docelowo ukierunkowana na restrukturyzację przedsiębiorstwa,
- 2) umożliwia odzyskanie płynności finansowej przedsiębiorstwa,
- 3) jest ograniczona do pożyczek, kredytów, poręczeń lub gwarancji oraz rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności świadczeń pieniężnych stanowiących środki publiczne, a przy tym nie może obejmować swym zakresem dokonywania wydatków na cele inwestycyjne,
- 4) ma jednorazowy charakter oraz jest świadczona przez okres nie przekraczający 6 miesięcy, poczynając od dnia uzyskania pierwszej części pomocy.

4. Pomocą restrukturyzacyjną jest pomoc, która zarazem:

- 1) umożliwia przywrócenie wspomaganemu przedsiębiorstwu długookresowej zdolności do konkutowania na rynku,
- 2) jest oparta na planie restrukturyzacji, z uwzględnieniem programu restrukturyzacji całego sektora, o ile taki program istnieje,

- 3) jest powiązana z przeciwdziałaniem zniekształceniu lub groźbie zniekształcenia konkurencji na danym rynku, spowodowanych udzieleniem pomocy, w szczególności poprzez zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa stosownie do skali otrzymanej pomocy w sytuacji, gdy istnieją nadmierne zdolności produkcyjne w danym sektorze,
- 4) jest proporcjonalna do kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa oraz tych kosztów społecznych, jakich daje się uniknąć dzięki tej pomocy,
- 5) jest powiązana z przeprowadzeniem prywatyzacji przedsiębiorstwa w przypadku przedsiębiorców państwowych lub spółek z wyłącznym udziałem Skarbu Państwa albo przedstawieniem zaakceptowanego przez organ założycielski lub odpowiednio zgromadzenie akcjonariuszy (wspólników) programu obejmującego w szczególności restrukturyzację majątkową, finansową oraz organizacyjną przedsiębiorstwa.

Art. 18. 1. Organy udzielające pomocy wspierającej prace badawczo-rozwojowe:

- 1) uwzględniają programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych,
- 2) minimalizują ryzyko niepowodzenia poprzez zróżnicowanie kierunków oraz wielkości pomocy, przy respektowaniu zasady, o której mowa w art. 9 pkt 4,
- 3) zapewniają dostępność wyników badań uzyskiwanych dzięki wspomaganym przez te organy pracom zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 4) nie przekraczają maksymalnych wielkości pomocy, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne wielkości pomocy dla prac, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty tych prac oraz uwzględniając stopień zbliżenia wspomaganym prac do bezpośrednich zastosowań, z wyłączeniem maksymalnych wielkości pomocy dla tych prac określonych w odrębnych przepisach.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć maksymalne wielkości pomocy, o których mowa w ust. 2, dla małych i średnich przedsiębiorców realizujących prace badawczo-rozwojowe samodzielnie lub we współpracy z jednostkami badawczo-rozwojowymi, placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk lub szkołami wyższymi, biorąc pod uwagę koszty tych prac oraz uwzględniając stopień zbliżenia wspomaganym prac do bezpośrednich zastosowań.

Art. 19. 1. Pomoc udzielana w celu utrzymania poziomu zatrudnienia zarazem:

- 1) jest udzielana na czas określony,
- 2) jest ograniczona do obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1,
- 3) spełnia warunki określone dla pomocy doraźnej lub restrukturyzacyjnej.

2. Pomoc udzielana w celu tworzenia nowych miejsc pracy zarazem:

- 1) jest udzielana na czas określony,
- 2) jest zróżnicowana co do wielkości w zależności od rodzaju obszaru, w rozumieniu art. 12 ust. 1, na którym jest udzielana,
- 3) jest uzależniona od zachowania utworzonych miejsc pracy przez czas określony.

3. Organ udzielający pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, może uzależnić jej udzielenie od powiązania ze szkoleniami lub przekwalifikowaniem pracowników.

4. Pomoc w celu tworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych jest udzielana zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2, przy czym jej wielkość może wynosić do 150% maksymalnej wielkości pomocy określonej dla danego obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

Art. 20. 1. Pomoc dla działań przedsiębiorcy w zakresie ochrony środowiska powinna być udzielana z zachowaniem maksymalnych wielkości określonych dla obszarów, o których mowa w art. 13.

2. Jeżeli maksymalne wielkości pomocy, o których mowa w ust. 1, są niższe niż 25% kosztu inwestycji w przypadku małych i średnich przedsiębiorców oraz 15% w przypadku pozostałych przedsiębiorców, o ile dotyczy to inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska, ulegają one podwyższeniu odpowiednio do 25% i 15% kosztu inwestycji.

3. Jeżeli maksymalne wielkości pomocy, o których mowa w ust. 1, są niższe niż 40% kosztu inwestycji w przypadku małych i średnich przedsiębiorców oraz 30% w przypadku pozostałych przedsiębiorców, o ile dotyczy to inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska poniżej obowiązujących wymagań prawnych w tym zakresie, ulegają one podwyższeniu odpowiednio do 40% i 30% kosztu inwestycji.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do pomocy wspierającej inwestycje energooszczędne w przedsiębiorstwach.

Art. 21. Pomoc wspierająca rozwój infrastruktury technicznej przeznaczonej dla określonych przedsiębiorców udzielana jest z zachowaniem maksymalnych wielkości pomocy określonych zgodnie z przepisami art. 13.

Art. 22. 1. Pomoc wspierającą szkolenia dla potrzeb określonych przedsiębiorców bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw stosuje się w przypadku szkoleń specjalistycznych lub ogólnych.

2. Szkolenia specjalistyczne obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska danego pracownika u wspieranego przedsiębiorcy, związane ze specyfiką działania tego przedsiębiorcy, przez co

możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone.

3. Szkolenia ogólne obejmują szkolenia prowadzące do nabycia kwalifikacji, które mogą być wykorzystane nie tylko u wspieranego przedsiębiorcy, ale także u innych przedsiębiorców lub w innych obszarach działalności. Obejmują one także zatrudnienie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, udzielana jest z zachowaniem maksymalnych wielkości pomocy odpowiednio w wysokości:

- 1) 25% kosztów szkolenia dla szkoleń specjalistycznych,
- 2) 50% kosztów szkolenia dla szkoleń ogólnych.

5. Maksymalne wielkości pomocy, o których mowa w ust. 4, ulegają podwyższeniu w przypadku pomocy:

- 1) dla małych i średnich przedsiębiorców o:
 - a) 10% dla szkoleń specjalistycznych,
 - b) 20% dla szkoleń ogólnych,
- 2) wspierającej szkolenia specjalistyczne lub ogólne o 10% dla obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1.

Rozdział 6

Nadzorowanie pomocy

Art. 23. 1. Organem nadzorującym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Do zadań organu nadzorującego należy w szczególności:

- 1) nadzorowanie pomocy udzielanej przedsiębiorcom,
- 2) monitorowanie pomocy,
- 3) opracowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów sprawozdania zawierającego informacje o wynikach nadzorowania pomocy udzielonej przedsiębiorcom,
- 4) realizacja, na zasadzie wzajemności, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wymiany informacji o pomocy udzielonej przedsiębiorcom,
- 5) ocena skuteczności oraz efektywności pomocy udzielonej przedsiębiorcom.

3. Nadzorowanie pomocy obejmuje:

- 1) kontrolę zgodności udzielanej pomocy z niniejszą ustawą oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 2) podejmowanie działań pokontrolnych zgodnie z art. 31—33.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 3 pkt 1, dokonywana będzie zgodnie z art. 63 ust. 2 Układu Europejskiego.

Art. 24. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej przedkładają organowi nadzorującemu projekty aktów normatywnych, które stanowić będą podstawę udzielenia pomocy, w celu wydania opinii.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do projektów uchwał wydawanych w wykonaniu art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 154, Nr 79, poz. 484 i Nr 121, poz. 770).

3. Organ nadzorujący wydaje opinię w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania projektu aktu normatywnego, który stanowić będzie podstawę udzielenia pomocy, a w przypadku projektu uchwały, o której mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 25. 1. Organ udzielający pomocy, przed wydaniem decyzji lub zawarciem umowy o udzielaniu przedsiębiorcy pomocy, występuje do organu nadzorującego o wydanie opinii dotyczącej projektu decyzji lub umowy, jeżeli wartość tej pomocy łącznie z pomocą udzieloną w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień wystąpienia przekracza kwotę będącą równoważnością 1 mln EURO.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) umów zawieranych przez organy udzielające pomocy z przedsiębiorcami na podstawie decyzji podlegających nadzorowi w trybie niniejszej ustawy,
- 2) uchwał wydawanych w wykonaniu art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych oraz umów zawartych na podstawie tych uchwał.

3. Organ nadzorujący wydaje opinię w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia otrzymania przez ten organ projektu decyzji lub umowy, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W przypadku pomocy udzielanej w formie poręczeń lub gwarancji organ nadzorujący wydaje opinię w terminie nie dłuższym niż 30 dni.

Art. 26. 1. Organ nadzorujący może przed wydaniem opinii przedstawić organowi udzielającemu pomocy warunki, po spełnieniu których organ nadzorujący wydaje opinię o zgodności, wyznaczając mu termin do ustosunkowania się do tych warunków. W przypadku braku odpowiedzi w wyznaczonym terminie lub negatywnego ustosunkowania się do przedstawionych warunków organ nadzorujący wydaje opinię o niezgodności.

2. Terminy do wydania opinii ulegają przedłużeniu o czas wyznaczony organowi udzielającemu pomocy lub adresatowi zamierzonej pomocy na udzielenie dodatkowych informacji i wyjaśnień lub ustosunkowanie się do warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Do obliczania terminów do wydania opinii przez organ nadzorujący stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowy zakres informacji przedkładanych organowi nadzorującemu w celu wydania opinii o udzielonej pomocy, dotyczących w szczególności adresatów zamierzonej pomocy, tytułu pomocy, formy, wielkości i czasu trwania, a także wspieranej inwestycji.

Art. 27. 1. Organ nadzorujący ogłasza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym informacje o przedłożeniu przez organ udzielający pomocy projektu decyzji lub umowy niezwłocznie po ich otrzymaniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pomocy udzielanej na podstawie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych.

3. Przedsiębiorca będący adresatem zamierzonej pomocy oraz jego konkurenci mają prawo wglądu w dokumenty zgromadzone w toku postępowania w sprawie wydania opinii dotyczącej projektu decyzji lub umowy, sporządzania notatek i odpisów, jak również zgłaszania uwag w przedmiocie zamierzonego udzielenia pomocy. Uprawnienia te nie dotyczą dokumentów objętych klauzulą „poufne” lub zawierających informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.

4. Organ nadzorujący może zwrócić się do konkurentów przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 3, o dostarczenie we wskazanym czasie dodatkowych informacji i wyjaśnień koniecznych do wydania opinii.

Art. 28. Pomoc nie może być udzielona do czasu wydania opinii o zgodności lub upływu terminu do jej wydania, z wyjątkiem przypadku, gdy projekt decyzji lub umowy będącej podstawą udzielenia pomocy nie podlegał obowiązkowi opiniowania na podstawie art. 25.

Art. 29. 1. W przypadku gdy projekty aktów normatywnych, projekty decyzji lub umów będących podstawą udzielenia pomocy nie zostały przekazane organowi nadzorującemu w celu wydania opinii mimo ciążącego na organie udzielającym pomocy obowiązku, organ nadzorujący występuje do tego organu o przedłożenie aktów normatywnych, decyzji lub umów będących podstawą udzielenia pomocy wraz z informacjami niezbędnymi do wydania opinii.

2. W przypadku gdy pomoc została udzielona przed dniem wystąpienia organu nadzorującego, o którym mowa w ust. 1, terminów do wydania opinii nie stosuje się.

Art. 30. 1. Stanowisko organu nadzorującego wyrażone w opinii podlega ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stanowiska dotyczącego pomocy udzielanej na podstawie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych.

3. Koszty ogłoszeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ponosi organ zobowiązany do wystąpienia o wydanie opinii.

Art. 31. 1. Jeżeli organ nadzorujący uzna, że ustawa będąca podstawą udzielania pomocy jest niezgodna z Konstytucją lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, może zwrócić się do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie jej zgodności, w przypadku gdy:

- 1) projekt ustawy nie podlegał obowiązkowi poddania opiniowaniu przez organ nadzorujący,
- 2) projekt ustawy nie został przedstawiony do zaopiniowania, mimo że organ opracowujący projekt był zobowiązany do wystąpienia o wydanie opinii do organu nadzorującego,
- 3) opinia wydana przez organ nadzorujący nie została uwzględniona.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do aktów normatywnych innych niż ustawa.

3. W przypadku wydania decyzji, na mocy której udzielono pomocy, na podstawie aktu normatywnego, co do którego zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o jego niezgodności z Konstytucją, niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, organ udzielający pomocy niezwłocznie po wejściu w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stwierdza nieważność tej decyzji. W przeciwnym przypadku organ nadzorujący występuje ze skargą do Naczelnego Sądu Administracyjnego na bezczynność organu udzielającego pomocy.

4. W przypadku zawarcia umowy, na mocy której udzielono pomocy, na podstawie aktu normatywnego, co do którego zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o jego niezgodności z Konstytucją, niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, organ udzielający pomocy występuje do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego organu o stwierdzenie nieważności tej umowy.

5. Obowiązek zwrotu otrzymanej pomocy powstaje po upływie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku.

6. Decyzja stwierdzająca nieważność decyzji, o której mowa w ust. 3, wywołuje skutki prawne po upływie 3 miesięcy od dnia jej uprawomocnienia się.

7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ udzielający pomocy może, na wniosek przedsiębiorcy zobowiązanego do zwrotu otrzymanej pomocy, rozłożyć na raty jej zwrot wraz z odsetkami za zwłokę.

Art. 32. 1. W przypadku gdy decyzja, na mocy której udzielono pomocy, jest sprzeczna z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub ma na celu ich obejście, organ nadzorujący występuje do właściwego organu o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. W przypadku gdy umowa, na mocy której udzielono pomocy, jest sprzeczna z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub ma na celu ich obejście, organ nadzorujący występuje do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego organu o stwierdzenie nieważności tej umowy.

3. W terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku sądu stwierdzającego nieważność umowy, o której mowa w ust. 2, powstaje obowiązek zwrotu otrzymanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia powstania obowiązku zwrotu pomocy.

4. W terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji stwierdzającej nieważność decyzji, o której mowa w ust. 1, powstaje obowiązek zwrotu otrzymanej pomocy wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia powstania obowiązku zwrotu pomocy.

Art. 33. 1. W przypadku stwierdzenia przez organ udzielający pomocy, że udzielona pomoc jest wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem, nakazuje on, w drodze decyzji, zwrot w całości lub w odpowiedniej części uzyskanej pomocy. Przepisy art. 32 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku stwierdzenia przez organ nadzorujący, że pomoc jest wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem, zwraca się on do organu udzielającego pomocy o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 34. 1. Kwota stanowiąca zwrot pomocy wraz z odsetkami, o której mowa w art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 3 i 4 oraz art. 33, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Do czasu zwrotu kwoty stanowiącej równowartość pomocy wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorcy zobowiązanemu do jej zwrotu pomoc nie może zostać ponownie udzielona.

Art. 35. 1. Organy udzielające pomocy zobowiązane są do badania jej skuteczności oraz efektywności.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, zobowiązane są, z zastrzeżeniem ust. 3, do przedkładania organowi nadzorującemu, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 30 dni od zakończenia każdego kwartału kalendarzowego i w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego sprawozdań dotyczących udzielonej pomocy, zawierających w szczególności informacje o rodzajach, formach i wielkości udzielonej pomocy oraz jej przeznaczeniu.

3. Urzędy i izby skarbowe przekazują informacje o udzielonej pomocy za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Organy udzielające pomocy zobowiązane są do przekazywania, na wniosek organu nadzorującego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw gospodarki, informacji

dotyczących pomocy udzielonej przedsiębiorcom w zakresie i terminie wskazanym we wniosku.

5. Organy udzielające pomocy zobowiązane są do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji dotyczących zaległości w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa w terminie 60 dni od zakończenia każdego kwartału kalendarzowego i w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

Art. 36. 1. Organ nadzorujący na podstawie sprawozdań oraz informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 4, prowadzi rejestr udzielanej pomocy i opracowuje roczne sprawozdanie dotyczące pomocy udzielanej w Polsce.

2. W celu realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej organ nadzorujący przekazuje roczne sprawozdanie i dostarcza informacji na temat poszczególnych indywidualnych przypadków pomocy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia Radzie Ministrów zbiorczą informację o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres obowiązków informacyjnych będących podstawą sporządzania sprawozdań dotyczących udzielonej pomocy i informacji o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa, uwzględniając w szczególności nazwę i siedzibę organu udzielającego pomocy, podstawę prawną, wielkość oraz przeznaczenie pomocy.

Art. 37. 1. Przedsiębiorcy ubiegający się o pomoc zobowiązani są do przedłożenia organowi udzielającemu pomocy informacji dotyczącej pomocy udzielonej im w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

2. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy są zobowiązani do składania organowi nadzorującemu okresowych sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przedsiębiorców zobowiązanych do składania organowi nadzorującemu sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy, zakres obowiązków sprawozdawczych, okresy sprawozdawcze, termin składania sprawozdań, wzór formularza będącego podstawą składania sprawozdań, o których mowa w ust. 2, oraz zakres informacji pozwalających na ocenę skuteczności i efektywności tej pomocy, jak również wpływu pomocy na konkurencję.

4. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy zobowiązani są do udzielania, na żądanie organu nadzorującego, informacji dotyczących otrzymanej pomocy w zakresie i terminie wskazanym w żądaniu. Termin ten nie może być krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia żądania.

Art. 38. 1. Informacje i materiały dotyczące indywidualnych przedsiębiorców, o których mowa w art. 37 ust. 1, 2 i 4, z wyjątkiem wielkości pomocy otrzymanej

przez poszczególnych przedsiębiorców oraz jej przeznaczenia, objęte są tajemnicą służbową.

2. Nie stanowi naruszenia tajemnicy, o której mowa w ust. 1, przekazywanie na zasadzie wzajemności informacji dotyczących poszczególnych indywidualnych przypadków pomocy w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 39. Organ nadzorujący, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do końca października każdego roku składa Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki nadzorowania pomocy w roku poprzednim, a w szczególności dane dotyczące wielkości, form i przeznaczenia pomocy, oraz ocenę jej skuteczności i efektywności, a także skutków udzielonej pomocy w sferze konkurencji.

Art. 40. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 39, Rada Ministrów przedkłada Sejmowi do końca roku kalendarzowego.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 41. 1. Kto wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 37 ust. 1, 2 i 4, nie składa sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy albo nie udziela informacji, przekazuje informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub po upływie wyznaczonego terminu, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 42. W ustawie z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 oraz z 2000 r. Nr 31, poz. 381) w art. 19 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) nadzorowanie pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom,”.

Art. 43. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59, z 1996 r. Nr 64, poz. 315 i Nr 89, poz. 402, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 589, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 883 oraz z 1998 r. Nr 148, poz. 966, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1116 i 1126) w art. 2 w ust. 3 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) udzielają lub korzystają z pomocy podlegającej przepisom ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704),”.

Art. 44. W ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106,

poz. 679, Nr 114, poz. 739, Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5 i Nr 48, poz. 552) w art. 33 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również organ nadzorujący na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).”

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 45. Dla potrzeb niniejszej ustawy dane o produkcie krajowym brutto na jednego mieszkańca na określonym obszarze, o którym mowa w art. 12 ust. 1, obliczane będą w pierwszych latach obowiązywania ustawy odpowiednio:

- 1) w okresie do dnia 31 października 2001 r. — w wysokości produktu krajowego brutto za rok 1998 — według odpowiednich układów terytorialnych utworzonych dnia 1 stycznia 1999 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 listopada 2001 r. do dnia 31 października 2002 r. — jako średnia z danych o produkcie krajowym brutto, według odpowiednich układów terytorialnych utworzonych dnia 1 stycznia 1999 r., za lata 1998—1999,
- 3) w okresie od dnia 1 listopada 2002 r. do dnia 31 października 2003 r. — jako średnia z danych o produkcie krajowym brutto, według odpowiednich układów terytorialnych utworzonych dnia 1 stycznia 1999 r., z lat 1998—2000.

Art. 46. Postępowanie w przedmiocie udzielenia pomocy, rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ni-

niejszej ustawy, toczy się według przepisów obowiązujących w dniu wszczęcia tego postępowania.

Art. 47. 1. W terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy organy udzielające pomocy zobowiązane są do dostosowania przepisów aktów prawnych, na mocy których udzielana jest pomoc, do przepisów niniejszej ustawy.

2. Udzielenie pomocy do czasu dostosowania przepisów aktów prawnych do przepisów niniejszej ustawy nie może być niezgodne z niniejszą ustawą pod rygorem stwierdzenia jej nieważności na podstawie art. 32.

3. Jeżeli podstawą prawną udzielenia pomocy jest akt normatywny objęty zakresem właściwości Trybunału Konstytucyjnego i akt ten w opinii organu nadzorującego jest niezgodny z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz ponadto upłynął termin, o którym mowa w ust. 1, organ nadzorujący zwraca się do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie zgodności tego aktu z niniejszą ustawą lub z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy.

4. W przypadku stwierdzenia przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności aktu, o którym mowa w ust. 3, przepisy art. 31 ust. 3—7 stosuje się odpowiednio.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*